

Jan Hora

Rád bych využil faktu, že jsem byl navržen do Akademického senátu ČZU, a prezentoval zde své názory na některé záležitosti týkající se fungování univerzity a vysokého školství. Je mi jasné, že možnosti senátora přímo tyto záležitosti ovlivnit nejsou velké (u některých nulové), uvádím je proto, aby bylo zřejmé, jaké by byly moje priority a co bych se snažil v případě zvolení podpořit či prosadit.

1. Výuka

Kvalita výuky by měla být vždy na prvním místě, ostatní záležitosti by se tomu měly podřídit. Přestože systém tlačí akademické pracovníky do publikační činnosti na úkor výuky, měla by univerzita tomuto tlaku co nejvíce odolávat. Základním úkolem vysoké školy je podle mého názoru poskytovat kvalitní vzdělání a až následně produkovat impaktované publikace. Pouze po kvalitní výuce je možné klást na studenty vysoké požadavky u zkoušek, a to je jediný způsob zvýšení kvality a následně i prestiže univerzity. Jelikož kvalitní pedagog nemusí být vždy špičkový vědec, a naopak, bylo by dobré, kdyby si mohli akademičtí pracovníci zvolit, zda se budou (ať už nastalo či dočasně) věnovat více jedné z těchto oblastí či oběma. Stejně tak by při volbě do řídicích funkcí měly primárně hrát roli manažerské schopnosti uchazečů, nikoli vědecké či jiné.

Myslím si, že kvalita výuky by měla být nějakým způsobem vyhodnocována ve větší míře, než je tomu nyní, a to včetně výuky studentů kombinovaného studia. S kvalitou výuky souvisí i některé provozní záležitosti. Jako příklad uvedu úpravu živých plotů křovinořezy v době výuky či zkoušek, což považuji za nepřijatelné.

2. Povinnosti studentů

Je zřejmé, že kvalita studentů, kteří přicházejí na vysoké školy, se snižuje. Nemyslím si, že by se měly vysoké školy jejich úrovni tak ochotně přizpůsobovat, jak se to často děje. Studenti by podle mého názoru neměli být přijímáni bez přijímacích zkoušek. Myslím si, že pro postup do vyššího ročníku by měly být obecně tvrdší podmínky, než aktuálně jsou, a měly by se striktně dodržovat, aby neperspektivní studenti nezabírali místa v učebnách a na kolejích těm, kteří studovat chtějí. Uvědomuji si, že většinou platí rovnice více studentů = více peněz, nemyslím si ale, že je zde nutné hledat maximum. Studentům, kteří nejsou ani na základní úrovni schopni komunikovat v češtině, by nemělo být umožněno studium v českém programu. Vzhledem k počtu studentů ze zemí bývalého Sovětského svazu by měly některé fakulty zvážit zavedení některých programů v ruštině.

3. Školné

Jsem pro zavedení školného, které by student splácel po ukončení studia ze svého zdanitelného příjmu. Mimo jiné by tento krok dostal na trh práce mladé lidi, kteří to s vysokou školou nemyslí vážně, a potažmo by nebylo nutné tolik zvyšovat věk odchodu do důchodu.

4. Stravování

Podle mého názoru by se měl přezkoumat způsob tvorby ceny jídel v menze a změnit alespoň částečně způsob dotací a stravenek, který je v některých případech nesmyslný.

5. Rozvoj univerzity

Vzhledem ke kvalitě uchazečů o studium by podle mého názoru neměla univerzita přijímat více studentů než dříve. Domnívám se proto, že by se neměl dále zvyšovat počet budov a parkovišť v areálu, Zemědělská univerzita si podle mne zaslouží více zeleně. Pokud by se navíc ušetřené prostředky investovaly do zaměstnanců, rozvoj univerzity by rozhodně neutrpěl.